

Publicerad 2016-06-24 16:26 av Ernst Morawetz

På färjan till ön Cozumel

Stormens vågor slickar vildsint
Playa del Carmens pir
öbor på väg hem från fastlandet Belize
till ön Cozumel
fyller färjans upproriska buk
en gammal sjuk man hålles
på en svajande bår droppvis vid liv

allsköns turister har likgiltigt
vräkt sitt dollarköpta bråte
ut över bänkar under däck
medan män och kvinnor
mödrar med småbarn i famnen
packas stående ihop
hjälplost svajande
i färjans smala mittgång

likgiltigheten i turisternas oseende ögon
väcker ett raseri i mitt sinne
fy fan
jag erbjuder min plats
åt en gumma som liknar min mor

den närmaste timmen
är vår underdäcksvärld avskild
som ett hermetiskt slutet rum
oavlåtligt utslungat i fritt fall
i vågornas dånande svall

den närmaste timmen kräver
återhållen andning och krampaktig
avvaktan bakom osynliga kulisser
med de skeppsburna som tysta statister
öbornas kropps massa hopföst
i mittgångens sillburk förmår inte dämpa
dieselmotorernas pockande vrål
som lyfter obehindrat mot skyn
blandar sig med stormens sång och
drunknar i ett överljudsplans skärande oljud

som förtvivlat jagar
sitt upphov i avgasernas spyor

förgäves

ända tills planet plötsligt möter
sin spegelbild i havet
och piloten slungas ut
bland molnens lågtflygande mattor
varifrån han räknas ner och ut
medan hans skräck far
ut som en blix och hans
tankar förstenas:

tungt som bly sjunker de
till botten i sundet och
ger fotfäste åt korallpolyper
som börjar bygga nästa seklets rev
där nere i det hav
som i egensinnig rotation
ständigt återföder
Golfströmmens mäktiga virvel

det är förunderligt att havets ström
bär det uns av värme i sitt rymliga sköte
som håller den sovande istidens
kalla drömmar om herravälde
över nordens hav och land
i schack

det är lika förunderligt
att all denna makt föds
av en oansenlig spillra glöd från solen
vars liv redan är framräknat
om än i miljarder kommande år
men ändå
som en eon efter mitt eget liv
skall slockna och återuppstå
i ny skepnad:
detta är mycket mera än
jag kan säga om mig själv

i Golfströmmens återlöpare i sundet
några sjömil öster om Playa del Carmen
når färjan sitt mål
Cozumel
fruktbarhetsgudinnan Ixchels ö

rummet under däck vidgas och andas ut
när ögonblicket då färjan lägger till
vid kajen sväljs av kvällens skymning
och motorernas vrål
förklingar i en morrande viskning

fötternas sorl bär ivrigt i land
medan den sjuke på sin svajande bår
bärs fram från hand till hand och
hålles med dropp vid liv
hur länge till?
endast Ixchel vet

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ernst Morawetz med Poeter.se id #37897 innehar upphovsrätten